

[Langkilde.]

sagen i langdrag, og at det var udtryk for, at man ikke ønskede at løse dette problem. Hvis hr. Sigsgaards forslag rummede noget, som var en væsentlig forandring på dette felt, kunne man jo sige, at der var noget forgjort ved at afvente den sagkyndige undersøgelse. Men som jeg klart har påvist, hvad det ærede medlem dog ikke har svaret på, ligger der ikke nogen reel ændring i dette lovforslag. Der foreslås en sceneforandring ved, at man overfører det til straffeloven, men dermed betræder det ærede medlem ikke nogen vej, som sikrer ham en anden eller stærkere bedømmelse af de enkelte skattesnyderier.

Der er i virkeligheden tale om en vurdering af, hvilke veje man skal gå for at opnå en sådan stærkere bedømmelse. Her påpegede jeg, at det først og fremmest må være anklagemyndighedens, justitsministeriets og skattedepartementets sag at sørge for, at man i de sager, hvor dommene er for milde, anker og søger skærpelse ved højere instans. Her har ligningsrådet og skattedepartementet formodentlig en indflydelse, idet sådanne domme jo forelægges for skattedepartementet med henblik på, om de ønskes anket.

Jeg har ikke sagt og heller ikke opfattet hr. K. Axel Niensens ord som udtryk for, at der var sket en mildnelse af dommene, men nok som en erkendelse af, at dommene er for milde. Jeg har ikke indtrykt af, at der er sket en mildnelse. Jeg vil nærmere tro, at der er sket en vis skærpelse. Men vi kan være enige om, at dommene alligevel ligger i den underste del af den strafferamme, som hr. Sigsgaard ikke foreslår ændret. Hvis hr. Sigsgaard ville op til en anden strafferamme, måtte han f. eks. foreslå en højere minimumsstraf. Det er den måde, man kan sikre det på, selv om det ikke er noget, vi er glade for i dansk strafferet. Men det gør han jo ikke. Der er ikke nogen væsentlige skærpelser i de strafferammer, hr. Sigsgaard foreslår. Han foreslår forholdet overført til straffeloven, men det giver ikke nogen som helst garanti for, at disse sager bliver bedømt anderledes i retten.

I forbindelse med det, hr. Grünbaum sagde om ligningsrådets stilling, vil jeg gerne sige, at i virkeligheden ligger der et uhyre ansvar på ligningsrådet, for det er

det, der bestemmer, hvilke sager der kommer til retslig behandling. I virkeligheden har ligningsrådet på dette område en art anklagemyndighedsstilling. Det er nemlig kun ligningsrådet, der afgør, om sagerne skal over til en kriminel og retslig behandling, og det er måske nok så interessant en side af problemet som det spørgsmål, om det skal høre under den ene eller den anden lov. Jeg går ud fra, at selv hr. Sigsgaard må erkende, at om man får 3 måneders fængsel efter en særlov eller efter straffeloven, må de 3 måneder føles lige ubehagelige i alt fald; jeg ved ikke, om der kan være en personlig tilfredsstillelse i det ene eller det andet.

Ømann: Jeg må indrømme, at jeg ikke forstår hr. Langkilde. Jeg bliver nødt til at bede om en yderligere forklaring. Han forklarer her, at forslaget ikke er epokegørende, for man har akkurat de samme straffebestemmelser i en særlov. På den anden side vil han afvise, at der er tale om nogen forhandling, hvis man venter til efteråret. Han siger, at det er fornuftigt at afvente det sagkyndige udvalgs udtalelser. Jeg kan ikke få disse ting til at stemme. Hvad er det in concreto, dette sagkyndige udvalg skal undersøge?

Det, det drejer sig om her, er domstolenes anvendelse af de gældende lovregler, det er rigtigt. Domstolene er meget tilbøjelige til at afveje, hvordan straffen står i forhold til folks retsbevidsthed. Det, der er galt, er, at domstolene tager hensyn til, at de syndere, der kommer der i denne anledning, egentlig er pæne folk, som er grebet i noget, som alle gør. Folketingets ansvar ligger her: vi skal fortælle befolkningen, at dette er en alvorlig forbrydelse, der er lige så slem som simpelt tyveri. Derfor er det vigtigt, at man gør det straks, derfor er der ingen grund til at vente. Det kommer ikke an på teknikaliteter, det kommer an på folketingets udtalte vilje til at skabe en retsbevidsthed, der er i overensstemmelse med de straffe, som i og for sig burde idømmes.

Ordføreren for forslagsstillerne (Sigsgaard): Ministeren sagde i anden omgang, at han ville love, at der ville komme et forslag fra regeringen til efteråret. Jeg må beklage, men jeg er stadig væk ikke særlig til-